

بررسی گونه‌های آرایه‌های یونجه و شبدر در ایران

Uromyces spp. on *Medicago* and *Trifolium* species in Iran

مهرداد عباسی* و محمود موسوی

بخش تحقیقات رستنی‌ها، موسسه تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی

پذیرش ۱۳۸۲/۱۱/۱۲

دریافت ۱۳۸۲/۶/۱۵

چکیده

در قالب طرح بررسی زنگ‌های گیاهان تیره Fabaceae و بر اساس مطالعه نمونه‌های هرباریومی و جدید جمع آوری شده گونه‌های زراعی و غیر زراعی یونجه و شبدر آلوده به زنگ، شش گونه *Uromyces* به عنوان عوامل ایجادکننده زنگ روی جنس‌های مذکور در ایران شناسایی و تشریح می‌گرددند. گونه *U. fallens* به عنوان عضو جدیدی برای فلور زنگ‌های ایران معرفی می‌شود. گونه *U. striatus* به عنوان عامل اصلی زنگ روی *Medicago sativa* و گونه *U. trifolii-repentis* به عنوان شایع‌ترین گونه عامل زنگ روی اعضای جنس *Trifolium* در ایران معرفی می‌شوند. مفهوم گونه در آرایه *U. trifolii-repentis* که در منابع مربوط به زنگ‌های ایران در مفاهیم مختلف و جهت نامیدن گونه‌های مختلف *Uromyces* روی گونه‌های جنس *Trifolium* به کار رفته است، مورد بحث و بررسی قرار گرفته و گونه *U. teheranicus* به عنوان مترادف گونه *U. trifolii-repentis* در نظر گرفته می‌شود. دامنه میزانی به همراه میزان ها و مناطق پراکنش جدید در ایران برای گونه‌های زنگ شناسایی شده معرفی می‌گرددند. همچنین کلیدی جهت تفکیک گونه‌های *Uromyces* شناسایی شده روی شبدر و یونجه در ایران ارایه می‌گردد.

* مسئول مکاتبه

واژه های کلیدی: قارچ، زنگ، شبدر، یونجه، *Uromyces Trifolium Medicago*

مقدمه

جنس های *Uromyces* و *Medicago* متعلق به قبیله *Trifolieae* از تیره *Fabaceae* بوده و به ترتیب با 49 و 18 گونه در ایران در غالب نقاط کشور گسترش دارند (Heyn 1984, Heller 1984). دو جنس گیاهی فوق علاوه بر دارا بودن گونه های مهم زراعی نظیر *T. repens* L. *M. sativa* L. و *T. pratense* L. گونه های مهم مرتعدی را نیز شامل می شوند. با توجه به تنوع و فراوانی گونه های *Uromyces* روی گیاهان تیره *Fabaceae*, مطالعات متعددی در خصوص شناسایی و دامنه میزانی این گونه های زنگ روی گیاهان تیره فوق در دنیا انجام شده است. ال قزرار و ال فیکی (El-Gazzar & El-Fiki 1977) تعداد گونه های جنس *Uromyces* روی گیاهان تیره *Fabaceae* را 138 گونه بر شمرده اند که 65 جنس از گیاهان تیره فوق را آلوده می کنند. در این بین گونه های *Trifolium* و *Medicago* از میزان های مهم و شایع گونه های *Uromyces* محسوب می شوند. آرسور (Wilson & Henderson 1966) و گویمن (Gäumann 1959), (Arthur 1934) و ہیراتسوکا و همکاران (Hiratsuka et al. 1992) در بررسی فلور زنگ های مناطق مختلف گونه های *Uromyces* روی جنس های شبدر و یونجه را نیز بررسی کرده اند. همچنین گویو (Guyot 1957) در مطالعه گونه های *Uromyces* روی گیاهان *Fabaceae* نیز به طور اخص و مشروح گونه های زنگ روی یونجه و شبدر را بررسی و گزارش نموده است. کومینز (Cummins 1978) نیز طی بررسی زنگ های گیاهان تیره *Compositae* و *Leguminosae* در آمریکای شمالی گونه های زنگ روی جنس های یونجه و شبدر را بررسی و گزارش نموده است. علاوه بر مطالعات و بررسی های فوق می توان به مطالعات تخصصی تر روی زنگ های یونجه و شبدر به شرح زیر اشاره نمود:

یورستاد (Jørstad 1967) گونه های *Uromyces* روی *T. repens* را در نروژ مطالعه و گزارش نموده است. لاوندون (Laundon 1973) نیز گونه هایی از *Uromyces* را روی جنس *Trifolium* در زلاندنو مطالعه کرده است. همچنین وینو بوئرن (Viennot-Bourgin 1978) در یک بررسی جامع گونه های زنگ روی جنس *Medicago* را بررسی نموده است.

در ایران اولین گزارش از وجود زنگ روی گیاهان مورد بحث و بررسی در این تحقیق به مانگوس (Magnus 1899) تعلق دارد. وی گونه *U. trifolii* (Hedw.) Levl. را روی *T. pratense* L. و *T. repens* L. از ارتفاعات کرمان گزارش کرده است. از آن تاریخ به بعد نیز گزارش های مختلفی از گونه های *Uromyces* روی گونه های مختلف جنس های *Trifolium* و *Medicago* از ایران در منابع دیده می شود. گفتنی است که در تنها منبع اختصاصی راجع به بیماری های نباتات علوفه ای در ایران نیز فقط به گونه *U. trifolii* به عنوان عامل زنگ شبدر اشاره شده است.

گونه‌های *Uromyces* گزارش شده روی جنس‌های *Medicago* و *Trifolium* در ایران به همراه دامنه میزبانی آنها برگرفته شده از فهرست قارچ‌های ایران (ارشداد ۱۹۹۵) در جداول ۱ و ۲ درج گردیده‌اند. در بررسی حاضر ضمن معرفی گونه‌های زنگ از جنس *Uromyces* روی گونه‌های *Medicago* و *Trifolium* به صورت مشروح، دامنه پراکنش این گونه‌ها به همراه کلیدی جهت تشخیص آنها در ایران ارایه می‌گردد.

روش بررسی

اساس این تحقیق بر مطالعه نمونه‌های آلوده به زنگ گونه‌های زراعی و مرتعی *Medicago* و *Trifolium* جمع آوری شده از نقاط مختلف کشور و همچنین نمونه‌های هرباریومی از این گیاهان که آلوده به زنگ بودند استوار بوده است. نمونه‌های آلوده به زنگ پس از تعیین نام گونه میزبان، وسیله استریو میکروسکوپ بررسی شده و از سورهای مراحل مختلف (در صورت وجود) اسلامیدهای میکروسکوپی تهیه گردید. تمامی اسلامیدهای میکروسکوپی در محلول لاکتوفنل تهیه شدند. با تلفیق خصوصیات ماکروسکوپی و میکروسکوپی نمونه‌های زنگ و مراحل موجود روی هر نمونه (نوع سیکل زندگی گونه‌های زنگ) نسبت به تشخیص گونه‌های زنگ اقدام شد. جهت مطالعه نمونه‌ها از استریو میکروسکوپ زایس مدل SV8 و میکروسکوپ الیمپوس مدل 2 BH دارای کندانسور بیونیورسال (Universal condenser) مجهز به سیستم‌های نوری brightfield و nomarski phase contrast فتومیکرو گرافیک PM-10AD سازگار با میکروسکوپ الیمپوس BH-2 گرفته شدند. در خصوص اندازه گیری ابعاد هاگ ها ۵۰ هاگ در هر مورد اندازه گیری شدند. تعیین نام و حدود و ثغور گونه‌های زنگ براساس مفاهیم گونه ارایه شده توسط کومینز (1978) و هیراتسوکا و همکاران (1992) انجام شد. در تشریح گونه‌های زنگ تعیین نام شده و بیان هاگ‌های مراحل مختلف و چرخه زندگی آنها از مجموعه اصطلاحات ارایه شده توسط کومینز و هیراتسوکا (Cummins & Hiratsuka 1983) استفاده شد. مخفف مصنف‌های گونه‌های زنگ براساس فهرست ارایه شده توسط کرک و آنسل (Kirk & Ansell 1992) نوشته شدند.

نتیجه و بحث

طی بررسی‌های انجام شده تعداد دو گونه زنگ از جنس *Uromyces* روی گونه‌های *Medicago* و پنج گونه از همان جنس روی گونه‌های مختلف *Trifolium* در ایران شناسایی گردیدند. خصوصیات مرحله‌یا مراحل مختلف هاگ‌ها در این گونه‌ها به همراه دامنه میزبانی هر

گونه و کلیدی جهت شناسایی گونه‌های زنگ روی جنس‌های گیاهی مورد بحث به شرح زیر ارایه می‌شوند:

کلید تشخیص گونه‌های *Trifolium spp.* و *Medicago spp.* روی *Uromyces* در ایران

- 2 میزبان زنگ گونه‌های *Medicago* 1a
- 3 میزبان زنگ گونه‌های *Trifolium* 1b
- 2a- تلیوسپورها دارای برجستگی‌های نواری مشخص در سطح اسپور، اوردینیوسپورها دارای غالبا *U. striatus* 3-4
- 2b- تلیوسپورها دارای زگیل‌های مشخص و پراکنده، اوردینیوسپورها دارای غالبا *U. anthyllidis* 4- منفذ تندشی در استوای هاگ
- 3a- دیواره تلیوسپورها صاف، ندرتاً زگیل دار، زگیل‌ها در صورت وجود در ردیف‌های مشخص قرار می‌گیرند 4
- 3b- دیواره تلیوسپورها با زگیل‌های پراکنده و مشخص 5
- 4a- اوردینیوسپورها موجود هستند 5
- 4b- اوردینیوسپورها موجود نیستند 6
- 5a- اوردینیوسپورها دارای 4- منفذ تندشی در استوای هاگ *U. trifolii-repentis*
- 5b- اوردینیوسپورها دارای غالبا 4- منفذ تندشی، منفذ به شکل پراکنده یا تعدادی از منافذ در استوای هاگ و یک منفذ در راس یا نزدیک به راس، روی *T. pratense* 6a
- 6a- زنگ کوتاه چرخه، تلیوم‌ها به شکل سورهای برآمده، غالباً روی رگبرگ اصلی در سطح زیرین برگ و روی دمبرگ، تلیوسپورهای با طول 30 میکرومتر به طور معمول دیده می‌شوند *U. trifolii*
- 6b- زنگ نیم چرخه‌ای، تلیوم‌ها غالباً در سطح زیرین برگ پراکنده‌اند، معمولاً رگبرگ اصلی و دمبرگ آلووده نمی‌شود، تلیوسپورها کمتر از 30 میکرومتر طول دارند، غالباً روی اعضای *Sect. Lotoideae* *U. minor*

گونه‌های *Uromyces* شناسایی شده روی جنس *Medicago*

همان طور که در جدول 1 نیز درج شده است، بر اساس اطلاعات مندرج در فهرست قارچ میزبان/رشاد (1995) تاکنون 4 گونه از جنس *Uromyces* روی گونه‌های *Medicago* در ایران گزارش شده‌اند. طی بررسی حاضر تنها دو گونه روی اعضاء این جنس در ایران تشخیص داده شد (جدول 3). این گونه‌ها به شرح زیر می‌باشند:

جدول 1- گونه های *Uromyces* گزارش شده روی *Medicago* spp. در ایران (اقتباس از /رشاد .(1995)

Table 1. *Uromyces* spp., recorded on *Medicago* species in Iran (After ERSHAD 1995).

MEDICAGO	1	2	3	4	UROMYCES
sp.	O	O		O	1. <i>anthyllidis</i> (Grev.) Schröt.
<i>rigidula</i>	O		O		2. <i>trifolii</i> (Hedw. f.) Lév.
<i>sativa</i>			O		3. <i>magnusii</i> Kleb. 4. <i>striatus</i> Schröt.

جدول 2- گونه های *Uromyces* گزارش شده روی *Trifolium* spp. در ایران (اقتباس از /رشاد .(1995)

Table 2. *Uromyces* spp., recorded on *Trifolium* species in Iran (After ERSHAD 1995).

TRIFOLIUM	1	2	3	4	5	6	UROMYCES
sp.	O	O	O	O	O		1. <i>nerviphilus</i> (Grogn.) Host. = <i>U. flectens</i> Lagerh.
<i>ambiguum</i>					O		2. <i>teheranicus</i> Petr.
<i>campestre</i>					O		3. <i>trifolii</i> (Hedw.f.) Lév.
<i>fragiferum</i>				O			4. <i>trifolii-repentis</i> (Cast.) Liro
<i>pratense</i>		O	O				= <i>U. trifolii-hybridii</i> Paul.
<i>repens</i>	O		O	O			5. <i>minor</i> Schröt.
<i>resupinatum</i>	O					O	6. <i>anthyllidis</i> (Grev.) Schröt.
<i>speciosum</i>							

جدول 3 - گونه های *Uromyces* شناسایی شده روی *Medicago* spp. طی این بررسی.

Table 3. *Uromyces* spp. on *Medicago* species, recognized in this study.

MEDICAGO	1	2	UROMYCES
<i>minima</i>	O		
<i>minima</i> var. <i>brevispina</i>	O		1. <i>anthyllidis</i> J. Schröt.
<i>polymorpha</i>	O		2. <i>striatus</i> J. Schröt.
<i>rigidula</i> var. <i>submitis</i>	O		
<i>sativa</i>	O	O	

نمونه های بررسی شده:

روی *Medicago sativa* L. استان گلستان، پارک ملی گلستان، تنگ راه، ارتفاع 600-450

متر، 1370/4/24، مهرداد عباسی و جمشید فاتحی (IRAN 8755 F).
III+II

روی *Medicago minima* (L.) Bartalini var. *brevispina* Benth.

استان اردبیل، بین دو راهی گرمی و پارس آباد، 1372/2/24، جعفر ارشاد و بهمن دانش پژوه
.III+II (IRAN 9550 F)

روی *Medicago rigidula* (L.) All. var. *submitis* (Boiss.) C. C. Heyn

استان اردبیل، بین دو راهی گرمی و پارس آباد، 1372/2/24، جعفر ارشاد و بهمن دانش پژوه
.III+II (IRAN 9551 F)

روی *Medicago polymorpha* L.

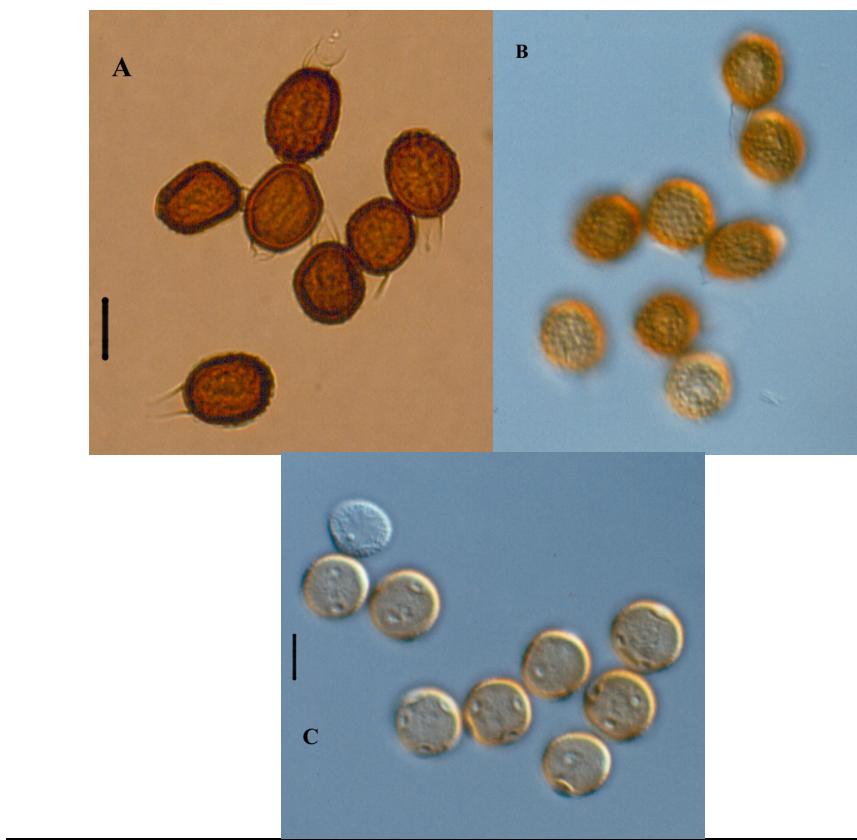
استان بوشهر، تنگستان، منطقه خاییز، روستای گشی، ارتفاع 330 متر، 1374/12/11، مهرداد
 Abbasی و بهمن دانش پژوه (IRAN 10199 F). III+II

روی *Medicago minima* (L.) Bartalini

استان گلستان، مراوه تپه، 1369/2/4، جعفر ارشاد (IRAN 8010 F). – استان گیلان،
رودبار، اطراف سد سفید رود، 1369/2/2، جعفر ارشاد و مهرداد عباسی (IRAN 8011 F).
اوردینیوم ها به شکل سورهای کوچک پراکنده و گرد یا تقریباً گرد در هر دو سطح برگ و
بویژه در سطح زیرین برگ ها تشکیل شده بودند. این سورها به رنگ قهوه ای دارچینی بوده و
ظاهری پودری داشتند. بقایای اپیدرم میزان نیز در اطراف سورها مشاهده می شد. اوردینیوسپورها
به اشکال کروی، تقریباً کروی یا بیضوی بوده و دارای دیواره قهوه ای تا قهوه ای روشن با خارهای
ظریف بودند. ضخامت دیواره این هاگ ها 2-3 میکرومتر بود. این هاگ ها دارای (8)-6-(3)
منفذ تندشی پراکنده بودند. در مواردی بویژه در هاگ های با تعداد 3 یا 4 منفذ تندشی، منفذ در
ناحیه استوای هاگ قرار داشتند. منفذ تندشی توسط پایپل های مشخص پوشانده شده بودند. ابعاد
اوردینیوسپورها در نمونه های بررسی شده 25-19 × 27-20 میکرومتر اندازه گیری شد.

تلیوم ها شبیه اوردینیوم ها ولی به رنگ قهوه ای مایل به سیاه بودند. تلیوسپورها به اشکال

کروی، تقریباً کروی یا بیضوی و به ابعاد 17-23 × 18-25 میکرومتر بودند. دیواره تلیوسپورها
قهوه ای بلوطی و دارای زگیل های مشخص و پراکنده بود. ضخامت دیواره در این هاگ ها تا 4
میکرومتر می رسید. تلیوسپورها دارای دنباله کوتاه، بی رنگ و ظریف بودند و در راس پایپل کوتاهی
داشتند (شکل 1).

شکل -1 *Uromyces anthyllidis* (A) تلیوسپورها (B)، تزیینات سطح دیواره تلیوسپورها (B) و اوردینیوسپورها (C). (Bar=15 μm).

Fig. 1. *Uromyces anthyllidis*, (A) Teliospores, (B) Surface sculpturing of teliospores and (C) Urediniospores (Bar=15 μm).

در بین نمونه‌های بررسی شده از گونه *U. anthyllidis* روی گونه‌های مختلف *Medicago* تنوع در تعداد منافذ تندشی و همچنین ابعاد تلیوسپورها و اوردینیوسپورها و اندازه زگیل‌های سطح دیواره تلیوسپورها دیده شد، لیکن این تفاوت‌ها در حدی نبود که بتوان براساس آنها نمونه‌های مورد بررسی را به تاکسونی غیر از *U. anthyllidis* نسبت داد. به نظر می‌رسد تنوع مشاهده شده به دلیل وقوع گونه زنگ فوق روی میزبان‌های مختلف رخ داده باشند. در منابع مختلف همچون گویمن (1959)، وینبرورژن (1978) و کوپرویچ و اولیانیش چف (Kuprevich & Ulyanishchev 1975) زنگ یونجه با مشخصات فوق یعنی تلیوسپورهای با دیواره زگیل دار تحت نام *U. magnusii* Kleb. قرار داده شده است. در ایران براساس اطلاعات مندرج در

جدول 1 این گونه توسط وینبورژن و همکاران (Viennot-Bourgin et al. 1970) روی *M. rigidula* گزارش شده است. با توجه به اینکه اساس جدا نمودن گونه *U. magnusii* از *U. anthyllidis* تنها تفاوت های جزئی در ابعاد اوردینیوسپورها و تلیوسپورها می باشد (Viennot-Bourgin 1978) و همچنانی با توجه به اینکه در بین جمعیت های بررسی شده از گونه *U. anthyllidis* *U.* در این تحقیق روی گونه های مختلف *Medicago* نیز تنوع در ابعاد اوردینیوسپورها و تلیوسپورها دیده می شود، لذا قراردادن نمونه هایی از جنس *Uromyces* با تلیوسپورهای دارای دیواره زگیل دار روی جنس *Medicago* تحت نام *U. magnusii* منطقی به نظر نمی رسد. محققین متعددی همچون گویو (Guyot 1957)، یورستاد (Jørstad 1960) و گیاروم (Gjaerum 1987) ضمن در نظر گرفتن مفهوم وسیع گونه برای *U. anthyllidis* گونه های متعددی از جمله *U. magnusii* را مترادف آن قرار داده اند. در بررسی حاضر نیز ضمن بررسی نمونه های *U. anthyllidis* روی گونه های *Medicago* و مقایسه آن با جمعیت های این زنگ روی دیگر جنس های تیره Fabaceae مفهوم وسیع برای گونه *U. anthyllidis* پذیرفته شد و جمعیت هایی از نمونه های *Uromyces* با تلیوسپورهای زگیل دار و اوردینیوسپورهای دارای منافذ غالباً پراکنده روی گونه های *Medicago* تحت نام *U. anthyllidis* قرار داده شدند.

تروته (Trotter 1915) زیر گونه *U. anthyllidis* subsp. *medicagineus* Trotter را روی گونه های *M. minima* و *M. coronata* معرفی کرده است. به تبعیت از تروته (1915) تاکson فوک به صورت واریته *U. a. var. medicagineus* جهت نامگذاری جمعیت های *U. anthyllidis* روی گونه های یونجه در برخی منابع از جمله هیلاندر و همکاران (Hylander et al. 1953) و پانتیدو (Pantidou 1999) به کار برده شده است. همچنانی وینبورژن (1978) به دلیل بزرگتر بودن تلیوسپورها نسبت به اوردینیوسپورها در جمعیت های *U. magnusii* روی گونه *M. sativa* این *U. magnusii* f. sp. *sativa* Vienn.-Bourg. معرفی کرده است. در تنها نمونه بررسی شده در این تحقیق روی (IRAN 8755 F) *M. sativa* با اینکه تلیوسپورها در قیاس با دیگر نمونه های *U. anthyllidis* روی سایر گونه های یونجه اندکی بزرگتر بودند، لیکن میانگین ابعاد اوردینیوسپورها ($21/6 \times 24/3$ میکرومتر) بزرگتر از میانگین ابعاد تلیوسپورها ($22/7 \times 20/8$ میکرومتر) بود که مطابق با خصوصیت ذکر شده برای *U. magnusii* f. sp. *sativa* توسط وینبورژن (1978) نبود. همچنانی بدلیل وجود تنوع مشاهده شده بین جمعیت های *U. anthyllidis* روی گونه های مختلف یونجه در این بررسی قرار دادن تمامی آنها تحت زیر گونه یا واریته ای مجزا آن طور که تروته (1915) پیشنهاد کرده است منطقی به نظر نمی رسد. گزارش حاضر اولین مورد از وجود گونه *U. anthyllidis* روی *M. sativa* در ایران محسوب می شود.

همچنین با توجه به منابع در دسترس تاکسون های *M. rigidula* *M. minima* var. *brevispina* و *M. polymorpha* var. *submissa* میزبان های جدید برای *U. anthyllidis* محسوب می شوند. گونه *U. anthyllidis* ای دگرسرایه است و مرحله اسیومی آن روی *Euphorbia anthyllidis* تشکیل می شود (Gäumann 1959). در نمونه های بررسی شده در این تحقیق تنها مراحل II و III این زنگ مشاهده شدند (جدول 4).

***Uromyces striatus* J. Schröt., Abhandl. Schles. Ges. Vaterl. Cult. Nat. Abth.: -2**

11(1870)

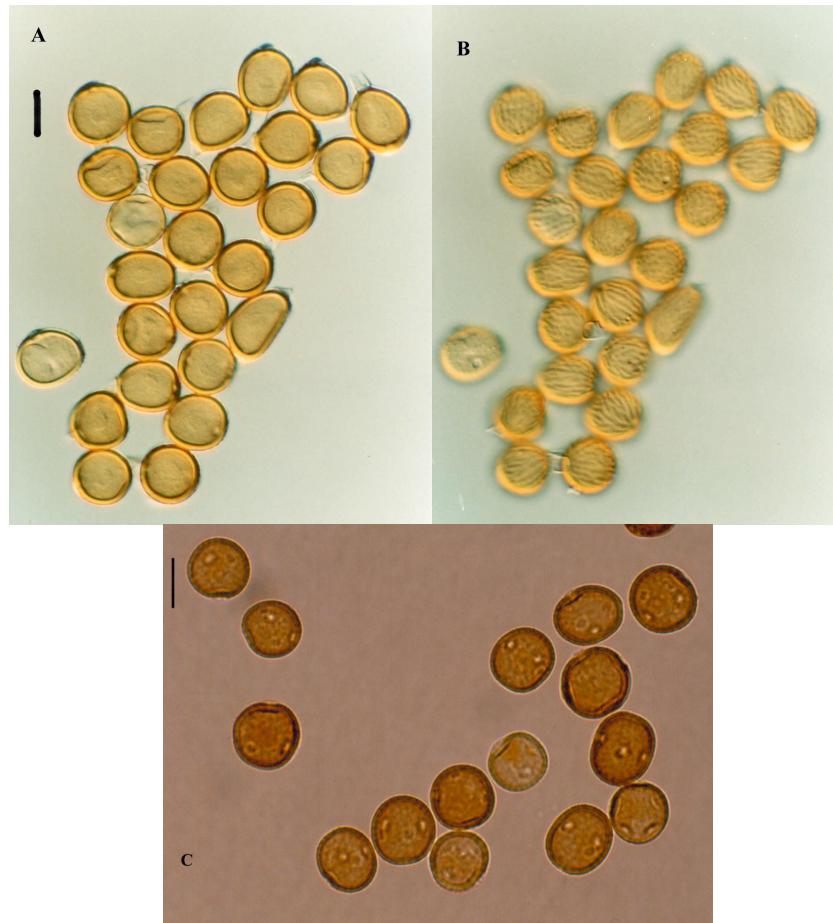
نمونه های بررسی شده:

Medicago sativa L.

روی

استان خوزستان، رامین، دانشکده کشاورزی، 1372/9/11، جمع آوری کننده نامشخص (IRAN F 10769-III+(II)، 1369/3/1، محمود کیوانی بروجنی (IRAN 10772 F)، 10772-III+II-اهواز، محوطه دانشگاه شهید چمران، 1370/3/12، مصطفی درویش نیا (IRAN 10773 F)، 10773-II-ملاثانی، تاریخ جمع آوری نامشخص، عزت الله بهشتی فرد (IRAN 10770 F)، 10770-(III)+II-اهواز، حوالی نیروگاه زرگان، 1369/2/3، مرتضی امید بخش (IRAN 10771 F)، 10771-III+II-استان قزوین، تاکستان، 1377/3/1، مصباح (IRAN 10540 F)، 10540-III+II-استان سیستان و بلوچستان، کهیر، 1374/1/30، 1374/8/15، وحید خسروی (IRAN 9170 F)-III+(II)-کهیر، داخل باغ های میوه، 1374/4/16، مهرداد خسروی (IRAN 9280 F)-III+II-آذربایجان غربی، خوی به طرف زورآباد، 1370/5/13، 8080-III+II-استان زنجان، روستای شیوه، 1370/5/13، مهرداد عباسی (IRAN 8210 F)-III+II-استان چهارمحال و بختیاری، شهرکرد، 1371/4/7، 8884-III+II-استان تهران، تهران، سعادت آباد، 1371/8/19، 2310-III+II-استان مازندران، جاده هراز، روستای نوا به طرف پرور، ارتفاع 2200 متر، 1372/5/12، مهرداد عباسی، جمشید فاتحی و زهره قنبری (IRAN 8639 F)-III+II-وردینیوم ها به شکل سورهای کوچک گرد یا تقریباً گرد با ظاهری پودری در هر دو سطح برگ های گیاهان آلوده به زنگ دیده شدند. این سورها به رنگ قهوهای دارچینی بوده و بقایای اپیدرم شکافته شده میزبان در اطراف آنها دیده می شد. اوردینیوسپورها غالباً کروی با دیواره قهوهای روشن و خاردار به ضخامت 2-5 میکرومتر بودند. ابعاد این هاگ ها در نمونه های بررسی شده 18-20 × 19-23 میکرومتر اندازه گیری شد. اوردینیوسپورها دارای 3-5 و غالباً 4 منفذ تنفسی استوایی بودند. گاهی در هاگ های با 4 یا 5 منفذ، حالت پراکنده و بدون نظم در نحوه استقرار منافذ تنفسی دیده می شد.

تلیوم ها شبیه به ارودینیوم ها بودند با این تفاوت که رنگ آنها قهوه‌ای تیره بود. تلیوسپورها به اشکال کروی، تقریباً کروی و گاهی بیضوی یا تخم مرغی وارونه و به ابعاد $16-20 \times 18-25$ میکرومتر بودند. دیواره تلیوسپورها به رنگ قهوه‌ای بلوطی روشن با ضخامت ۲-۵/۱ میکرومتر بود. سطح دیواره این هاگ ها دارای برجستگی های نواری مشخص بود که در ردیفهای مشخص به موازات هم قرار داشتند. در مواردی نیز به جای این برجستگی ها زگیل هایی به صورت پشت سرهم

تشکیل نوارهایی را در سطح دیواره داده بودند. تلیوسپورها دارای پاپیل کوتاه در راس و دنباله ظرفی، کوتاه و بی رنگ در انتهای بودند (شکل ۲).

شکل ۲ - *Uromyces striatus* (A)، تلیوسپورها (B)، تزیینات سطح دیواره تلیوسپورها (C) و اوردینیوسپورها (C). (Bar=15 μm)

Fig. 2. *Uromyces striatus*, (A) Teliospores, (B) Surface sculpturing of teliospores and (C) Urediniospores (Bar=15 μm).

U. striatus گونه ای بلند چرخه و دگرساییه است که تنها مرحله II و III آن در این تحقیق مشاهده گردید (جدول 4). این گونه در سراسر جهان شیوع دارد و در ایران نیز روی *Medicago* sp. (Khabiri 1952, Viennot-Bourgin 1958, Jørstad 1941) و *M. sativa* (Petrak & Esfandiari 1975 حاضر نیز نمونه هایی از گونه *U. striatus* روی یونجه زراعی از هشت استان کشور جمع آوری و شناسایی گردیدند. تحقیق حاضر نشان داد، برخلاف نظر وینوپورژن (1978) که معتقد است زنگ *U. magnusii* یونجه زراعی در اروپا (بویژه ناحیه مدیترانه)، شمال آفریقا و قسمتی از خاورمیانه گونه (=*U. anthyllidis*) می باشد، در ایران زنگ شایع روی *M. sativa* گونه *U. striatus* است و گونه *U. anthyllidis* به طور غالب روی دیگر گونه های جنس *Medicago* شیوع دارد. در تحقیق حاضر تنها یک نمونه از گونه *M. sativa* روی *U. anthyllidis* مشاهده گردید در حالی که این گونه زنگ روی سایر گونه های غیر زراعی *Medicago* در ایران شایع بود.

لازم به ذکر است که در منابع مختلف از جمله هیراتسوکا و همکاران (1992) و گویسو (1957) گونه *U. medicaginis* Passerini, که گاهی به عنوان عامل زنگ یونجه از آن نام برده می شود، مترادف گونه *U. striatus* در نظر گرفته شده است. همچنین در برخی منابع *U. pisi* (DC.) Otth (Wilson & Henderson 1966) گونه *U. striatus* تحت گونه مرکب *U. pisi* قرار داده شده است، لیکن بررسی های مولکولی که اخیراً براساس مقایسه توالی های نواحی ITS از دی ان آ ریبوزومی (rDNA) انجام گردیده است نشان داد که گونه *U. striatus* می تواند به عنوان گونه ای مجزا در نظر گرفته شود (Pfunder et al. 2001).

گونه های *Uromyces* شناسایی شده روی جنس *Trifolium*

مطابق جدول 2 که براساس اطلاعات مندرج در فهرست قارچ میزان/رشاد (1995) تهیه گردیده است، تاکنون شش گونه از جنس *Uromyces* روی گونه های *Trifolium* از ایران گزارش شده اند. طی بررسی حاضر نیز پنج گونه زنگ روی گونه های این جنس شناسایی شد (جدول 5) که به شرح زیر تشریح می گردد:

Uromyces anthyllidis J. Schröt., Hedwigia 14:162 (1875) -1

نمونه بررسی شده:

Trifolium campestre Schreb. روی

استان مازندران، نوشهر، 2/1339، آصفی (IRAN 8679 F), II.

نمونه تنها حاوی مرحله اوردینیومی بود. اوردینیوسپورها با دیواره قهوه ای روشن به ضخامت 3 میکرومتر و 4-6 منفذ تندشی پراکنده بودند. این خصوصیت کاملاً منطبق با ویژگی های اوردینیوسپورها در گونه *U. anthyllidis* بود.

گونه *U. anthyllidis* به ندرت گونه های جنس *Trifolium* در ایران را آلوده می سازد. غیر از گزارش فعلی، یورستاد (1960) نیز زنگ فوق را روی همین میزان و همچنین گونه *T. speciosum* *Willd.* (= *T. grandiflorum* Schreb.) گزارش کرده است. گفتنی است که هر دو گونه مورد بحث به بخش *Chronosemium* تعلق دارند (Heller 1984). لازم به ذکر است که گونه زنگ با مشخصات *Trifolium* از جنس *U. anthyllidis* روی جنس *Trifolium* در برخی منابع تحت نام *U. jaapianus* Kleb. (Kupreich & Ulyanishchev 1975) گویی و یورستاد (1960) با در نظر گرفته شده است (1957). گویی گونه *U. anthyllidis* در نظر گرفته شده است (1957) و یورستاد (1960) را نیز به عنوان مترادف آن در نظر گرفته اند. در بررسی حاضر نیز همین مفهوم به کار برده شده است.

Uromyces fallens (Arthur) Kern ex Barthol., Handbook of North American –2 Ured. Edn. 1: 61 (1928)

نمونه های بررسی شده:

Trifolium pratense L. var. *pratense* روی

استان آذربایجان غربی، ارومیه، علی بیگلو، 1356/4/1، محمود موسوی (IRAN 8672 F)، II- استان مازندران، تنکابن، دالیخانی به طرف جنت رودبار، 1355/6/16، محمود موسوی و جناتی (IRAN 8736 F)، II- تنکابن به طرف رامسر، جاده جنت رودبار، جنگل دالیخانی، ارتفاع 850 متر، 1372/4/26، مهرداد عباسی، غلامعلی صالح کارآور و بهمن دانش پژوه (IRAN 8947 F)، II- جواهر ده، 1372/5/27، مهرداد عباسی، جمشید فاتحی و الیور فوتیزیک (IRAN 8946 F)، II- استان تهران، جاده کرج- چالوس، 5 کیلومتری شمال آسرا، 1373/4/31، مهرداد عباسی و حمیرا سلیمی (IRAN 10310 F)، II- (IRAN 10310 F).

روی نمونه های مورد بررسی تنها مرحله اوردینیوم زنگ مشاهده شد. اوردینیوم ها غالباً به صورت پراکنده در سطح زبرین برگ ها و یا روی دمبرگ تشکیل شده بودند. این سورها به رنگ قهوه ای بوده و روی برگ به شکل گرد و روی دمبرگ غالباً کشیده و مستطیلی بودند. اوردینیوم ها ظاهری پودری داشتند و بقایای ابیدرم شکافته شده میزان در اطراف آنها دیده می شد. اوردینیوسپورها در نمونه های بررسی شده غالباً بیضی شکل و گاهی به اشکال تخم مرغی وارونه یا تقریباً کروی دیده شدند. دیواره این هاگ ها قهوه ای دارچینی با ضخامت (3-) 2-2/5 میکرومتر و

جدول 4- مقایسه مراحل اسپوری گونه های *Uromyces* شناسایی شده روی جنس های شبدر و یونجه در ایران با سیکل زندگی این گونه ها بر اساس منابع.

Table 4. Comparison between spore states of *Uromyces* spp. on *Medicago* and *Trifolium* species observed during this study with life cycle of these species recorded in literature.

گونه زنگ Rust species	سیکل زندگی بر اساس منابع* Recorded life cycle in literature*	مراحل اسپوری مشاهده شده در ایران Spore states of rust specie in Iran
<i>Uromyces anthyllidis</i>	0+I+II+III	II+III
<i>U. fallens</i>	0+I+II+III	II
<i>U. minor</i>	0+I+III	I+III
<i>U. striatus</i>	0+I+II+III	II+III
<i>U. trifoliil</i>	III	III
<i>U. trifoliil-repentis</i>	0+I+II+III	0+I+II+III

* Gäumann 1959, Cummins 1978

جدول 5 - گونه های *Uromyces* شناسایی شده روی طی این بررسی.

Table 5. *Uromyces* spp. on *Trifolium* species, recognized in this study.

TRIFOLIUM	1	2	3	4	5	UROMYCES
sp.		O	O			1. <i>anthyllidis</i> (Grev.) Schröt.
<i>ambiguum</i>			O			2. <i>trifoliil</i> (R. Hedw. ex DC.)
<i>campestre</i>	O					Fuckel
<i>fragiferum</i> var.		O	O			3. <i>minor</i> J. Schröt.
<i>pulchellum</i>				O		4. <i>trifoliil-repentis</i> Liro
<i>hybridum</i>						5. <i>fallens</i> (Arthur) Kern ex Barthol.
<i>montanum</i> ssp.			O			
<i>humboldtianum</i>					O	
<i>pratense</i>						
<i>repens</i>	O		O			
<i>resupinatum</i>				O		
<i>tumens</i>	O		O			

خاردار بود. اوردینیوسپورها دارای غالباً 4-6 منفذ تندشی بودند، لیکن هاگ های با 3 و 7 منفذ نیز دیده شد. آرایش منافذ تندشی متنوع بود. گاهی منافذ به شکل پراکنده در سطح هاگ ها قرار داشتند گاهی نیز تعدادی از منافذ در استوای هاگ و یک منفذ نیز در راس یا نزدیک به راس هاگ قرار داشت. منافذ تندشی توسط پاپیل کوچک ولی مشخصی پوشانده شده بودند. ابعاد اوردینیوسپورها در نمونه های مورد بررسی $21-25 \times 22-28$ میکرومتر اندازه گیری شد (شکل 3). گونه *U. fallens* گونه ای بلند چرخه و جور سرایه است، لیکن در نمونه های بررسی شده از ایران تنها مرحله اوردینیوم آن مشاهده گردید (جدول 4). این گونه برای فلور زنگ های ایران جدید بوده و به نظر می رسد تنها گونه *T. pratense* را در ایران آلوده نماید. کومینز (Cummins 1977) این گونه را به عنوان واریته *U. trifolii-repentis* Liro. var. *fallens* (Arth.) Cumm. تحت گونه *T. pratense* دارد. این گونه را به عنوان گونه های مستقل برای جمعیت های زنگ روی *T. pratense* در نظر گرفته شده است. گونه *U. fallens* دارای پراکنشی جهانی بوده در اکثر مناطقی که شبدر قرمز (*T. pratense*) رشد می کند دیده می شود (Cummins 1978). در ایران نیز همان طور که ذکر شد *U. fallens* تنها گونه زنگ یافت شده روی شبدر قرمز بود.

Uromyces minor J. Schröt., in Cohn, Krypt. Fl. Schlesien 3 (1): 310 (1887) -3

نمونه های بررسی شده:

Trifolium montanum L. ssp. *humboldtianum* (A. Br. & Ascherson) Hossain روی استان آذربایجان شرقی، جاده تبریز- مرند، 12 کیلومتری جنوب شرقی مرند، ارتفاع 1750 متر، .III+I، (IRAN 8666 F)، 1373/3/3، مهرداد عباسی و رینهارد فریچ

Trifolium ambiguum M. B.

استان آذربایجان شرقی، سراب، سبلان، ارتفاع 3000 متر، 1349/5/8، منوچهر ایزدیار .III، (IRAN 5945 F)

اسیوم ها به صورت دسته های گرد در سطح زیرین برگ ها تشکیل شده بودند. اسیوم ها دارای پریدیوم کوتاه و فنجانی شکل بودند. سلول های پریدیوم با دیواره داخلی نازک و زگیل دار به ضخامت حدود 4 میکرومتر و دیواره خارجی ضخیم دارای شیارهای ظریف به ضخامت تا 10 میکرومتر بودند. اسیوم های *U. minor* با ابعاد $16-19 \times 13-16$ میکرومتر اندازه گیری شدند. این هاگ ها غالباً چند وجهی با دیواره بی رنگ و به طور ظریف زگیل دار بودند. تلیوم های غالباً در سطح زیر برگ و به ندرت در سطح بالایی برگها تشکیل شده بودند. این سورها قهوه ای مایل به سیاه با ظاهری پودری و به اشکال گرد یا بیضوی کشیده بودند. تلیوم های در سطح زیرین برگ ها پراکنده بوده و

گاهی تمای پهنه کبرگ را در برگرفته بودند، لیکن دمبرگ‌ها و رگبرگ اصلی برگ توسط تلیوم ها آلوده نشده بود. این سورها ابتدا وسیله اپیدرم در برگرفته شده و سپس شکوفا می شدند. بقایای اپیدرم در اطراف و سطح تلیومها دیده می شد. تلیوسپورها با ابعاد $14-17 \times 24-26$ میکرومتر و غالباً به شکل تخم مرغی وارونه یا تخم مرغی وارونه پهنه بودند. گاهی تلیوسپورهای با اشکال بیضوی یا تقریباً کروی نیز دیده می شد. دیواره تلیوسپورها قهوه‌ای بلوطی تا قهوه‌ای بلوطی روش با ضخامت غالباً 2 میکرومتر بود. در سطح دیواره تلیوسپورها زگیل‌های ظریفی غالباً به شکل ردیفی در امتداد یکدیگر قرار داشتند و تشکیل خطوط طولی معدودی را روی دیواره می دادند. گاهی از به هم پیوستن این زگیل‌ها شیارهای برجسته ای در سطح دیواره تشکیل شده بود. تلیوسپورها دارای دنباله ظریف بی رنگ و کوتاهی بودند همچنین در راس این اسپورها پاییل مشخصی منفذ تندشی تلیوسپورها را احاطه کرده بود (شکل 4).

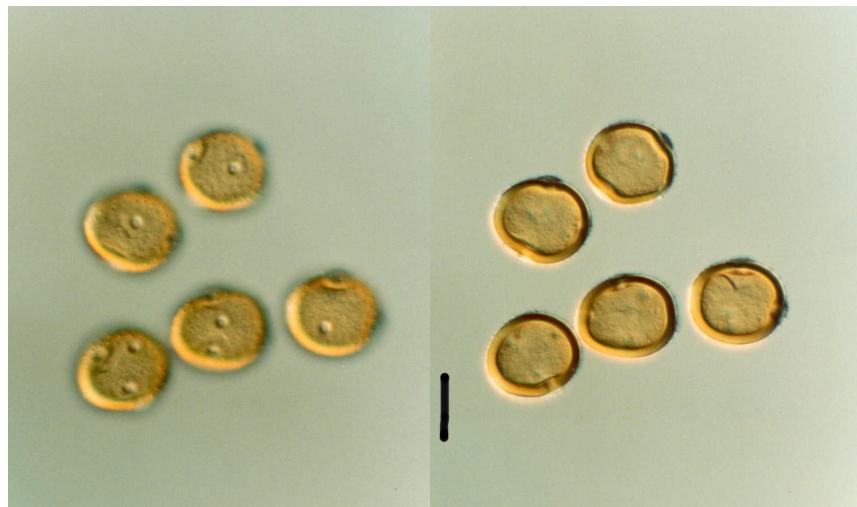
U. minor گونه‌ای جور سرایه و نیم چرخه ای (autodemicyclic) است (جدول 4). کومینز (1978) مناطق انتشار این گونه را غرب کانادا، ایالات متحده امریکا، مکزیک، اروپا، چین و ژاپن ذکر کرده است. تنها گزارش موجود از این گونه در ایران مربوط به گیاروم (Gjaerum 1986) است که آن را روی *T. ambiguum* از جنوب شرقی مشکین شهر نام برده است. وی همچنین ارمنستان، آذربایجان و نخجوان را به عنوان مناطق انتشار این گونه زنگ ذکر کرده است. لازم به ذکر است که دو گونه میزبان گزارش شده برای *U. minor* در این بررسی شامل *T. montanum* و *T. ambiguum* تعلق دارند. در منابع مختلف در دسترس *Lotoideae* به بخش Sect. *Trifolium* از این دو گونه میزبان به همراه گونه‌های دیگری از جنس *Trifolium* متعلق به بخش فوق و بخش Sect. *Trifolium* به عنوان میزبان های *U. minor* نام برده شده است (Guyot 1957, Kuprevich & Ulyanishchev 1975). به نظر می رسد دامنه میزبانی گونه *U. minor* غالباً محدود به اعضای بخش‌های فوق باشد. با توجه به وجود فقط یک گزارش از *T. montanum* subsp. *humboldtianum* در ایران تاکسون *T. ambiguum* *U. minor* به عنوان میزبان جدیدی برای زنگ فوق در ایران معرفی می شود.

Uromyces trifolii (R. Hedw. ex DC.) Fuckel, Symbolae mycologicae: 63 (1870) -4

نمونه‌های بررسی شده:

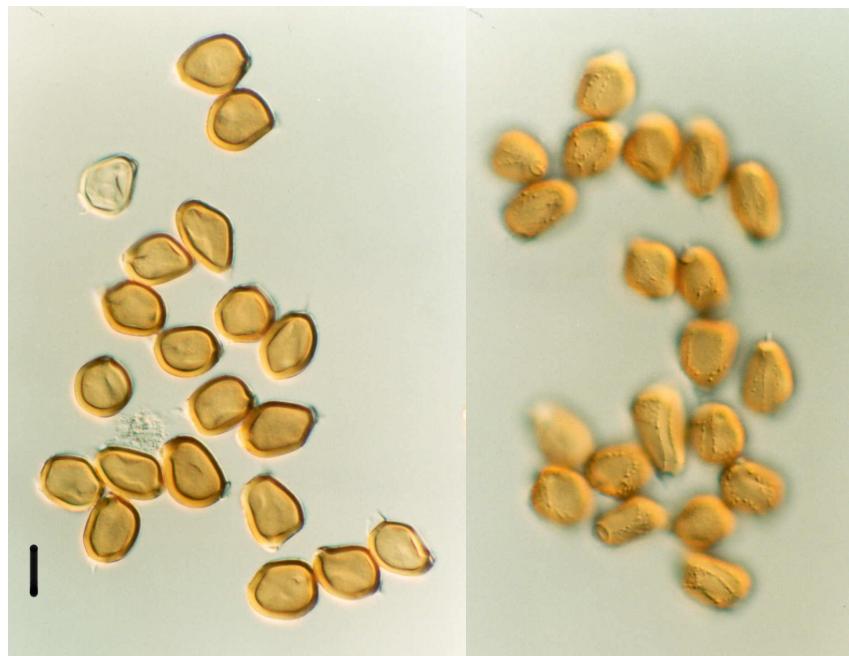
Trifolium sp. روی

استان کرمان، جیرفت به طرف بافت، درب مزار، ارتفاع 2600 متر، 1373/6/29، جمشید فاتحی F-III، استان تهران، اطراف تهران، دره آب نیک، 1373/6/1، مهرداد عباسی و زهره قنبری (IRAN 8925 F)، III-جاجرود، 1326/3/24، اسفندیار اسفندیاری (IRAN 9555 F).

شکل ۳ - اوردینیوسپورها (*Uromyces fallens*) (Bar=15 μm).

Fig. 3. *Uromyces fallens*, Urediniospores (Bar=15 μm).

شکل ۴ - تلیوسپورها و تزیینات سطح آنها (*Uromyces minor*) (Bar=15 μm).

Fig. 4. *Uromyces minor*, Teliospores and their surface sculpturing (Bar=15 μm).

جاده کرج- چالوس، شهرستانک اطراف چشمه توچال، ارتفاع 2300 متر، 1370/6/6، مهرداد عباسی و زهره قنبری (IRAN 8291 F)، III- استان لرستان، خرم آباد به طرف الشتر، حومه خرم آباد، باغ سیب، 1373/3/9، بهمن دانش پژوه و غلامعلی صالح کارآور (IRAN 8678 F)، III.

Trifolium fragiferum L. var. *pulchellum* Lange روی

ایران، محل جمع آوری نامشخص، 1334/4/10، راستی وند (IRAN 8677 F) .III

Trifolium repens L. روی

استان تهران، اطراف تهران، دره آب نیک، 1372/7/2، مهرداد عباسی، علی اصغر معینی و زهره قنبری (IRAN 9062 F) ، III- جاده کرج- چالوس، 5 کیلومتری شمال آسرا، 1373/4/30، مهرداد عباسی و حمیرا سلیمی (IRAN 10311 F) - میگون، 1325/3/16، اسفندیار اسفندیاری (IRAN 5992 F) ، III- استان آذربایجان غربی، ارومیه به طرف اشنویه دره خروشو، 1370/4/13، مهرداد عباسی (IRAN 8293 F) ، III- استان چهارمحال و بختیاری، ده چشم، چشم پیرغار، 1373/2/27، مهرداد عباسی و رینهارد فریچ (IRAN 8667 F) ، III- استان گیلان، صومعه سرا، 1354/3/14 .III، جمع آوری کننده نامشخص (IRAN 8112 F)

Trifolium tumens Stev. ex MB. روی

استان مازندران، رامسر، جواهرده به طرف کوه سماموس، ارتفاع 1800-2100 متر 1372/4/28

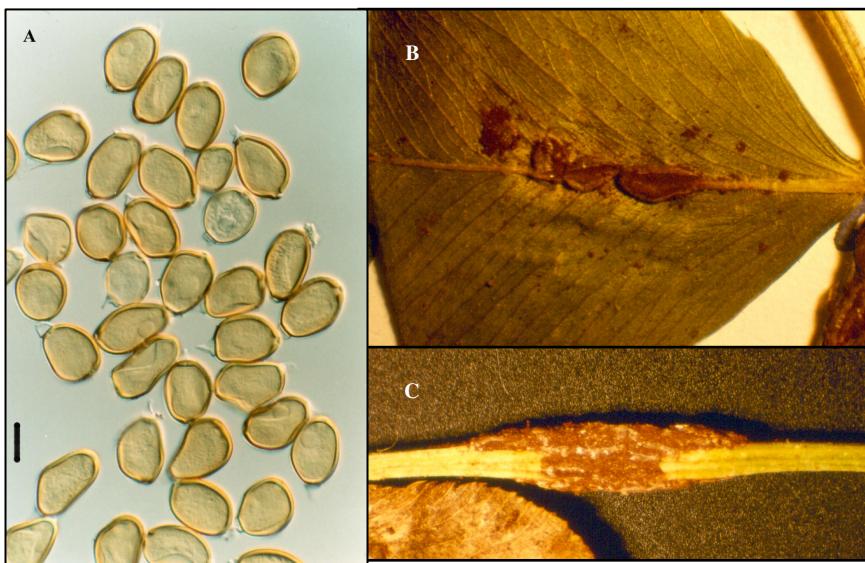
مهرداد عباسی و غلامعلی صالح کارآور (IRAN 8926 F) .III

تلیومها در نمونه‌های بررسی شده روی سطح زیرین برگ‌ها و دمبرگ‌ها دیده شدند. در سطح زیرین برگ‌ها تلیوم‌ها غالباً روی رگبرگ اصلی برگ تشکیل شده بودند. تلیوم‌ها شکوفا با ظاهری پودری و به رنگ قهوه‌ای مایل به قرمز بودند. این سورها غالباً به هم پیوسته و باعث هیپرتروفی یا بد شکلی اندام گیاهی آلوده می‌شدند. بقایای اپیدرم گیاه میزبان در سطح و اطراف تلیوم‌ها دیده شد. تلیوسپورها به اشكال تخمرغی وارونه، بیضوی، بیضوی کشیده و گاهی تقریباً کروی بودند. ابعاد تلیوسپورها در نمونه‌های بررسی شده 16-21 × 25-29 (21-31) میکرومتر اندازه‌گیری شد. دیواره تلیوسپورها به رنگ قهوه‌ای بلوطی روشن و به ضخامت 2-5 میکرومتر بود. تلیوسپورها در سطح دارای زگیل‌های ریزی بودند که به صورت پراکنده یا پشت سرهم در

ردیف‌هایی به شکل خطوط نامنظم طولی در سطح هاگ دیده می‌شدند (شکل 5).

گونه *U. trifolii* یک زنگ کوتاه چرخه (microcyclic) می‌باشد که مرحله تلیومی آن غالباً روی رگبرگ اصلی در سطح زیرین برگ‌ها و روی دمبرگ تشکیل می‌شود. در خصوص نام این گونه (*U. trifolii*) در منابع نقطه نظرات متفاوتی ارایه شده است و محققان مختلف نام‌های متفاوتی

را برای آن در نظر گرفته‌اند. این حالت یعنی به کار بردن نام‌های متفاوت برای گونه فوق در

گزارش‌های مربوط به ایران نیز به چشم می‌خورد.

شکل ۵-۵، تلیوسپورها (A) و تلیوم‌ها روی رگبرگ اصلی برگ (B) و دمبرگ (C). (Bar=15 μm)

Fig. 5. *Uromyces trifolii*, (A) teliospores, (B) and (C) telia on leaf and petiole
(Bar=15 μm).

لاندون (Laundon 1975) نام *U. trifolii* را به دلایل مختلف از جمله این که نمونه تیپ این گونه هتروژن است و همچنین نام مورد بحث در مفاهیم مختلف و جهت اشاره به گونه‌های مختلفی از *Uromyces* به کاربرده شده است، رد نموده و استفاده از آن را توصیه ننموده است. براساس نظر وی، بهترین نام برای گونه *Uromyces* روی جنس *Trifolium* با سیکل زندگی کوتاه چرخه و تلیوم‌هایی که غالباً روی رگبرگ اصلی برگ و دمبرگ تشکیل می‌شوند، *U. nerviphilus* (Grognot) Hotson می‌باشد.

از طرف دیگر، یورستاد (Jørstad 1958) نیز اعتقاد داشته که نام *U. trifolii* یک نام غیر معتبر (nomen confusum) است و لذا بایستی از کاربرد آن خودداری نمود. همچنین وی در بررسی دیگری (Jørstad 1967) معتقد است که نام *U. nerviphilus* به دلیل اینکه در دو مفهوم متفاوت یعنی جهت نامگذاری یک گونه *Uromyces* کوتاه چرخه و یک گونه نیم چرخه‌ای از همین جنس به کاربرده شده است یک nomen confusum است و باید از کاربرد آن خودداری نمود. وی نام

مناسب جهت اطلاق به گونه *Uromyces* روی جنس *Trifolium* با سیکل زندگی کوتاه چرخه و تلیومهایی که غالباً روی دمبرگ و رگبرگ اصلی سطح زیرین برگ تشکیل می‌شوند را *U. flectens* Lagerheim می‌داند (Jørstad 1967). براساس نقطه نظرات ارایه شده ملاحظه می‌شود که نامهای مختلفی به گونه *Uromyces* کوتاه چرخه روی جنس شبدر با تلیومهایی که غالباً روی دمبرگ و رگبرگ اصلی پشت برگ هستند، اطلاق شده است. وکر (Walker 1978) در تحقیق مفصل و مشروح خود که در خصوص نام مناسب جهت گونه *Uromyces* کوتاه چرخه مورد بحث انجام داد کلیه ابهامات فوق را روش نمود. وی ضمن تأکید بر نامناسب بودن نام *U. nerviphilus* کاربرد آن را برای اطلاق به هر گونه از *Trifolium* روی *Uromyces* جایز ندانست. نامبرده با بررسی مجدد نمونه‌های تیپ *Puccinia trifolii* Hedw. f. ex DC. (نمونه‌ها تحت نام *U. trifolii* (Hedw. f. ex DC.) Lectotype بازیونیم گونه فوق نامگذاری شده و در هرباریوم de Candolle در زنو نگهداری می‌شوند)، ضمن رد نظریه لاؤندن (1975) مبنی بر هتروژن بودن آنها نمونه *Uromyces* کوتاه چرخه روی شبدر با بررسی وکر (1978) مناسب ترین نام جهت نامگذاری گونه *Uromyces* کوتاه چرخه روی شبدر با تلیومهای روی دمبرگ و رگبرگ اصلی برگ همان *U. trifolii* (Hedw. f. ex DC.) Fuckel است. وی همچنین نام *U. flectens* را نیز به عنوان مترادف گونه فوق در نظر گرفته است. جالب است که همزمان با انتشار تحقیق وکر (1978)، کومنیز (1978) نیز ضمن تایید نظریات وکر (1978) نام *U. trifolii* را جهت نامیدن گونه *Uromyces* کوتاه چرخه مورد بحث روی شبدر پذیرفته است. وی نیز همان نمونه انتخاب شده توسط وکر (1978) را به عنوان لکتوتیپ (lectotype) انتخاب کرده است.

با توجه به ابهامات موجود در نامگذاری گونه *Uromyces* کوتاه چرخه با تلیوم های روی دمبرگ و رگبرگ اصلی در منابع، گزارش‌های مربوط به گونه مورد بحث از ایران نیز متأثر از این ابهامات بوده است. در گزارش‌های ارایه شده از ایران (جدول 2) هر سه نام *U. flectens*, *U. trifolii* و *nerviphilous* ذکر گردیده است (رجوع شود به/رشاد 1977, 1995). نام *U. trifolii* در گزارش‌های مربوط به فلور ایران در مفاهیم مختلف و جهت نامیدن گونه‌های مختلف *Uromyces* روی شبدر به کار رفته است. برای مثال، گزارش‌های موجود از این گونه روی *T. pratense* (رجوع شود به/رشاد 1995) به احتمال قریب به یقین مربوط به گونه *U. fallens* هستند. همچنین گزارش/رشاد (1977) از این گونه از زابل مربوط به گونه *U. trifolii-repentis* است. گفتنی است در تمامی گزارش‌های موجود از گونه *Uromyces* مورد بحث از ایران، مصنف آن به صورت *U. trifolii* (Hedw. F.) Lév. قید شده است. همان طور که لاؤندن (1975) نیز اشاره کرده است. نسبت دادن نام *U. trifolii* به *Lévéille* نادرست است و باستی از کاربرد این مصنف خوداری نمود.

در خصوص نام *U. flectens*، این نام نیز توسط قارچ شناسان متعددی به گونه زنگ کوتاه چرخه مورد بحث یعنی *U. trifolii* اطلاق شده است. همچنین نام *U. nerviphilous* توسط یورستاد (Jorstad 1960) از ایران گزارش گردیده است. وی در گزارش خود گونه *U. flectens* را نیز مترادف *U. nerviphilous* قرار داده است.

***Uromyces trifolii-repentis* Liro, Bidr. Kaenned. Finl. Nat. Folk 65: 94 (1908) – 5**
Syn. *Uromyces teheranicus* Petr., Sydowia 10: 4-5 (1956)

نمونه‌های بررسی شده:

Trifolium sp. روی

استان لرستان، کوه گرین، 1373/3/9، بهمن دانش پژوه و غلامعلی صالح کارآور (IRAN 8676 F) - خرم آباد به طرف الشتر، سراب، 1373/3/8، بهمن دانش پژوه و غلامعلی صالح کارآور (IRAN 8675 F) - استان اصفهان، خمینی شهر، 1371/8/1، رسول کمالی (IRAN 8882 F) - فلاورجان، 1371/8/1، رضاپور زنگند (IRAN 8883 F) - فریدون شهر، اردیبهشت 1372، محمد رضا قربانی (IRAN 9076 F) - اطراف شهر اصفهان، 1372/3/28، مهدی بصیرت (IRAN 9077 F) - اطراف شهر اصفهان، تاریخ جمع آوری نامشخص، (قبل از 1374)، سیامک بیگی و مسعود لطفیان (IRAN 9078 F) - اصفهان، قهردیجان، 1372/4/2، محمد مرادی (IRAN 10774 F) - استان چهارمحال و بختیاری، روستای دوآب صصاصی، 1369/3/4، مهرداد عباسی (IRAN 8290 F) - شهرکرد، ناغان، تاریخ جمع آوری نامشخص (قبل از 1374)، اسماعیل صالحی (IRAN 9075 F) - استان خراسان، مشهد، طرق، 1350/2/25، احمدی نژاد (IRAN 9125 F) - استان کرمانشاه، خومه شهر کرمانشاه، 1364/7/25، حجت جلالی (IRAN 9126 F) - استان گیلان، ماسوله، خرداد 1356، نصرت الله آل آقا (IRAN 8295 F) - استان سیستان و بلوچستان، زابل، 1329/1/4، قوام الدین شریف (IRAN 5991 F) - استان آذربایجان غربی، ارومیه، اسدی (IRAN 9128 F) - استان تهران، ورامین، 1334/3/7، قوام الدین شریف (IRAN 5942 F) - (نمونه تیپ *U. trifolii* (Hedw.) Lév. (U. *teheranicus* Petr.

Trifolium fragiferum L. var. *pulchellum* Lange روی

استان سمنان، شهمیرزاد به طرف فولاد محله، ارتفاع 2200-2300 متر، 1353/4/18، موسی ایرانشهر و رنتس (IRAN 8673 F) - (I+II+III)

Trifolium cf. *hybridum* L. روی

استان آذربایجان شرقی، جاده مرند- تبریز، 10 کیلومتری شرق مرند- چشمه پیام، ارتفاع 1700 متر، 1370/4/14، مهرداد عباسی (IRAN 8289 F)، II+III- استان اردبیل، سرعین، ارتفاع 1600 متر، 1370/4/18، مهرداد عباسی (IRAN 8294 F)، II+III

روی *Trifolium repens* L.

استان مازندران، کلاردشت، ایستگاه تحقیقات غلات، ارتفاع 1110 متر، 1371/4/27، مهرداد عباسی و جمشید فاتحی (IRAN 8928 F)، O+I+II+III

روی *Trifolium resupinatum* L.

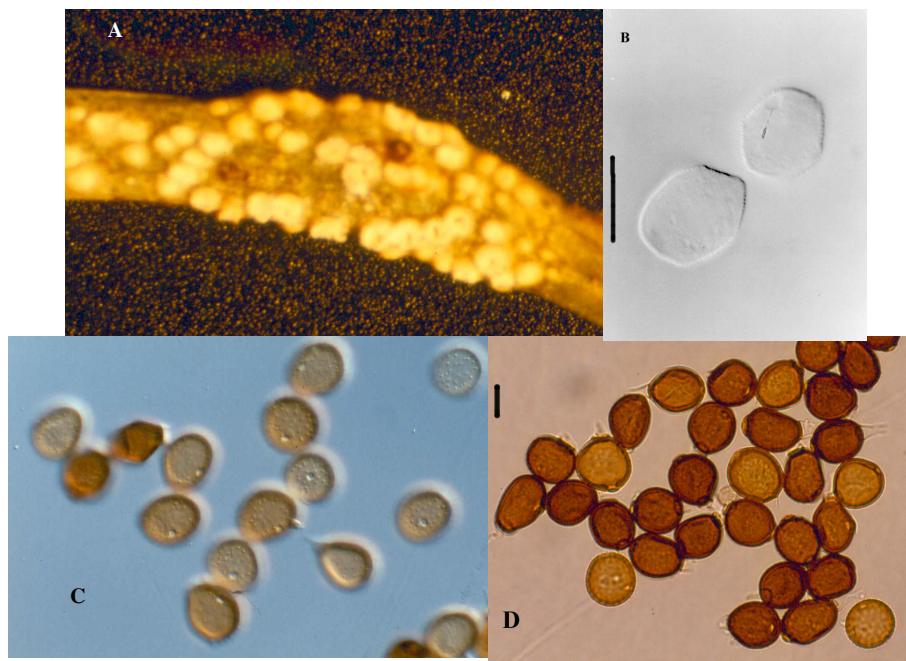
استان خوزستان، دزفول، تاریخ جمع‌آوری نامشخص (قبل از 1377)، سایه خفتان (IRAN 10776)، II- استان مازندران، بین ساری و قائم شهر، مفروجک، 1345/3/17، مظاہری (IRAN 8674 F)، II+III- استان اصفهان، همایون شهر، 1347/4/2، شیرزادی (IRAN 9129 F)، II- گلپایگان، 1339/5/4، میثمی (IRAN 9130 F)

روی *Trifolium tumens* Stev. ex M. B.

مازندران، رامسر به طرف جواهرده، جیرکوه، ارتفاع 1350 متر، 1372/4/24، مهرداد عباسی، بهمن دانش پژوه و غلامعلی صالح کارآور (IRAN 8756 F)، II+III- جواهرده به طرف کوه سماموس، ارتفاع 1900-1800 متر، 1372/4/24، مهرداد عباسی، بهمن دانش پژوه و غلامعلی صالح کارآور (IRAN 8929 F)، II+III- جاده بلده، اطراف کمرین، ایستگاه محیط زیست، 1375/5/31، مهرداد عباسی و زهره قنبری (IRAN 10360 F)، II+III- استان گلستان، پارک ملی گلستان، تنگ گل، 1372/3/24، مهرداد عباسی، زهره قنبری و جمشید فاتحی (IRAN 9074 F)

اسپرمونیومها به صورت دسته‌های کوچک در سطح بالایی برگ و همچنین روی دمبرگ در بین دسته‌های اسیوم قرار داشتند. اسیومها به شکل دسته‌های مشخص در سطح زیرین برگ‌ها و روی دمبرگ دیده شدند. معمولاً دسته‌های اسیومها روی دمبرگ کشیده بود. اسیومها دارای پریدیوم کوتاه و سفید رنگ بودند. اسیوسپورها به اشکال تقریباً کروی یا بیضوی و غالباً گوشهدار بوده ابعاد این هاگ ها 13-17 × 16-22 میکرومتر اندازه‌گیری شد. دیواره اسیوسپورها بی‌رنگ، به طور ظریف زگیل‌دار با ضخامت حدود یک میکرومتر بود. اوردینیومها در هر دو سطح برگ بویژه روی سطح زیرین برگ‌ها و به ندرت روی دمبرگ دیده شدند. این سورها گرد یا بیضی شکل با ظاهری پودری بودند. رنگ اوردینیومها قهوه‌ای دارچینی بود و بقایای اپیدرم شکافته شده در اطراف آنها دیده می‌شد. اوردینیوسپورها به اشکال تخم مرغی وارونه، بیضوی یا تقریباً کروی بوده ابعاد آنها 23-26 × 18-24 میکرومتر اندازه‌گیری شدند. دیواره اوردینیوسپورها خاردار، به رنگ قهوه‌ای طلایی و با ضخامت 1/5-2 میکرومتر بود. این هاگ ها دارای 2-4 منفذ تندشی بودند که غالباً در ناحیه استوای هاگ واقع شده بودند. به ندرت در برخی از هاگ ها یک منفذ

تندشی در راس یا متمایل به راس هاگ دیده می شد و مابقی منافذ در استوای هاگ بودند. تلیومها شبیه اوردینیومها بودند با این تفاوت که رنگ آنها قهوه ای بلوطی بود. تلیوسپورها دارای دیواره ای به ضخامت 2-5/1 و به ندرت تا 2/5 میکرومتر بودند. دیواره تلیوسپورها قهوه ای بلوطی روشن، صاف یا

در برخی موارد حاوی زگیل های ظریف پراکنده یا قرار گرفته در ردیف های مشخص بود. تلیوسپورها به اشکال تخم مرغی وارونه یا بیضوی بوده و در ناحیه راس دارای پاپیل کوتاهی بودند. ابعاد این هاگ ها 22-29 × 18-22 میکرومتر اندازه گیری شد. دنباله تلیوسپورها ظریف و بی رنگ و اکثرآ در نزدیکی محل اتصال به هاگ شکسته بودند (شکل 6).

شکل 6 - *Uromyces trifolii-repentis*, اسیوم ها روی دمبرگ (A)، اسیوسپورها (B)، اوردینیوسپورها (C) و تلیوسپورها (D) (Bar=15 μm)

Fig. 6. *Uromyces trifolii-repentis*, (A) aecia on petiole, (B) aeciospores, (C) Urediniospores and (D) teliospores (Bar=15 μm).

یک زنگ بلند چرخه است (جدول 4). در تحقیق حاضر طی بررسی نمونه تیپ *U. trifolii-repentis* این گونه به عنوان مترادف *U. teheranicus* در نظر گرفته شد. پتراک (Petrak 1956) این گونه را به عنوان گونه ای جدید و نیم چرخه ای از منطقه ورامین گزارش

کرده است. بررسی نمونه تیپ (IRAN 5942 F) نشان داد که نمونه حاوی مرحله اوردینیومی نیز می‌باشد و از لحاظ مرفوژی هاگ‌های مراحل مختلف آن مشابه گونه *U. trifolii-repentis* است. پتراک (1956) در شرح اصلی گونه *U. teheranicus* به وجود خار در راس تلیوسپورها اشاره نموده است که در بررسی نمونه تیپ دیده نشد. گزارش‌های مربوط به گونه *U. trifolii-repentis* در ایران در جدول 2 درج شده است. همچنین گفتنی است، بعضاً نمونه‌هایی از این گونه تحت نام Lév. (Hedw. f.) در منابع ایرانی نامبرده شده‌اند. در این خصوص می‌توان به نمونه IRAN 5991 F اشاره نمود که وسیله/رشاد (1977) تحت نام *U. trifolii* گزارش شده، لیکن بررسی حاضر مشخص ساخت که نمونه به گونه *U. trifolii-repentis* تعلق دارد. براساس بررسی نمونه‌های آلوده به زنگ روی جنس *Trifolium* در تحقیق حاضر مشخص گردید گونه *U. trifolii-repentis* شایع‌ترین گونه زنگ روی جنس *Trifolium* در ایران می‌باشد. در خصوص دامنه میزانی *T. fragiferum* و *T. hybridum* Sect. *Vesicaria* و گونه‌های *T. tumens* و *T. resupinatum* متعلق به بخش *T. trifolii-repentis* هستند که حاکی از تمرکز گونه *T. repens* متعلق به بخش *T. trifolii-repentis* در ایران است.

منابع

جهت ملاحظه منابع به صفحات 00-00 متن انگلیسی مراجعه شود.

نشانی نگارنده‌گان: دکتر مهرداد عباسی و مهندس محمود موسوی، بخش تحقیقات رستنی‌ها، موسسه تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی، صندوق پستی 1454، تهران 19395.

***UROMYCES SPP. ON MEDICAGO AND TRIFOLIUM
SPECIES IN IRAN***

M. ABBASI* and M. MOUSSAVI

Department of Botany, Plant Pests & Diseases Research Institute

Received 06.09.2003

Accepted 01.02.2004

In the framework of study on rust fungi of Fabaceae and based on the study of herbarium and newly collected specimens, six *Uromyces* species are recognized on *Medicago* spp. and *Trifolium* spp. from Iran. Among these species, *U. fallens* is recorded as new member for the Iranian rust flora. *U. striatus* is recorded as main causal agent of rust on lucerne (*Medicago sativa*) in Iran. Moreover, *U. trifolii-repentis* is recorded as main rust species on *Trifolium* spp. in Iran. The species concept of *U. trifolii* which, has been used in different senses in previous studies on Iranian rust fungi, is discussed. *U. teheranicus* which has been recorded as an endemic rust species on *Trifolium* sp., from Iran is considered as a synonym for *U. trifolii-repentis*. New host plants and new localities are recorded for recognized rust species in . A key to the identified *Uromyces* species on *Medicago* spp. and *Trifolium* spp. is also given.

Key words: Fungus, rust, clover, lucerne, *Medicago*, *Trifolium*, *Uromyces*

Uromyces species on *Medicago* spp.:

1. *Uromyces anthyllidis* J. Schröt., Hedwigia 14: 162 (1875)

Material examined:

* Corresponding author

* Corresponding author

On *Medicago sativa* L.

Golestan prov., Golestan National Park, Tange Rah, alt. 450-600 m, 15 Jul. 1991,
M. Abbasi & J. Fatehi (IRAN 8755 F), II+III.

On *Medicago minima* (L.) Bartalini var. *brevispina* Benth.

Ardebil prov., Between Germi crossroad and Pars Abad, 14 May 1993, D. Ersahd &
B. Daneshpazhuh (IRAN 9550 F), II+III.

On *Medicago rigidula* (L.) All. var. *submitis* (Boiss.) C. C. Heyn

Ardebil prov., Between Germi crossroad and Pars Abad, 14 May 1993, D. Ersahd &
B. Daneshpazhuh (IRAN 9551 F), II+(III).

On *Medicago polymorpha* L.

Bushehr prov., Tangestan, Khaiz, Geshi, alt. 330 m, 1 Mar. 1996, M. Abbasi &
B. Daneshpazhuh (IRAN 10199 F), II+(III).

On *Medicago minima* (L.) Bartalini

Golestan prov., Maraveh Tapeh, 14 May 1990, D. Ershad (IRAN 8010 F), II+III- Gilan
Prov., Rudbar, around the Sefidrud river, 22 Apr. 1990, D. Ershad & M. Abbasi (IRAN
8011 F), II+III.

This is the first report of *U. anthyllidis* on *M. sativa* in Iran. *M. minima* var.
brevispina, *M. rigidula* var. *submitis* and *M. polymorpha* are new hosts for this rust.

**2. *Uromyces striatus* J. Schröt., Abhandl. Schles. Ges. Vaterl. Cult. Nat. Abth.: 11
(1870)**

Material examined:

On *Medicago sativa* L.

Khuzestan prov., Ramin, College of Agriculture Campus, 2 Dec. 1993, coll. unknown
(IRAN 10769 F), (II)+III- Ahvaz, 22 May 1990, M. Keivani Brujeni (IRAN 10772 F),
II+III- Ahvaz, Chamran University Campus, 2 Jun. 1991, M. Darvishnia (IRAN 10773
F), II- Mollasani, date unknown, before 1998, E. Beheshtifar (IRAN 10770 F), II+(III)-
Ahvaz, around Zargan Power Plant, 23 Apr. 1990, M. Omidbakhsh (IRAN 10771 F),
II+III- Qazvin prov., Takestan, 22 May 1998, Mesbah (IRAN 10540 F), II+III- Sistan -
Baluchestan prov., Kahir, 19 Apr. 1995, V. Khosravi (IRAN 9170 F), II+(III)- Kahir,

6 Nov. 1995, V. Khosravi (IRAN 9280 F), II+III- W Azarbaijan, Khoi towards Zurabad, 7 Jul. 1991, M. Abbasi (IRAN 8080 F), II+III- Zanjan prov., Shiveh village, 4 Sept. 1991, M. Abbasi (IRAN 8210 F), II+III- Chaharmahal - Bakhtiari prov., Shahre Kord, 28 Jun. 1992, A. Sartipi (IRAN 8884 F), II+III- Tehran prov., Tehran, Saadat Abad, 30 Oct. 1992, M. Abbasi (IRAN 8370 F), II+III- Mazandaran prov., Haraz road, Nava village towards Parvar, alt. 2200-2310 m, 3 Aug. 1993, M. Abbasi, J. Fatehi & Z. Ghanbari (IRAN 8639 F), II+III.

According to Viennot-Bourgin (1978), *U. magnusii* (=*U. anthyllidis*) is the main causal agent of rust of *M. sativa* in the Mediterranean region, North Africa and some parts of Middle East. Our study revealed that *U. striatus* is the main causal agent of rust of *M. sativa* in Iran.

***Uromyces* species on *Trifolium* spp.:**

1. *Uromyces anthyllidis* J. Schröt., Hedwigia 14:162 (1875).

Material examined:

On *Trifolium campestre* Schreb.

Mazandaran prov., Nushahr, 22 Apr. 1960, Asefi (IRAN 8679 F), II.

The rust has been reported from Iran by JØRSTAD (1960) on the same host.

2. *Uromyces fallens* (Arthur) Kern ex Barthol., Handbook of North American Ured.

Edn. 1: 61 (1928)

Material examined:

On *Trifolium pratense* L. var. *pratense*

W Azarbaijan prov., Uromieh, Alibeiglu, 22 Jun. 1977, M. Moussavi (IRAN 8672 F), II- Mazandaran prov., Tonokabon, Dalikhani towards Janat Rudbar, 7 Sep. 1976, M. Moussavi & Janati (IRAN 8736 F), II- Tonokabon towards Ramsar, Janat Rudbar road, Dalikhani Forest, alt. 850 m, 17 Jul. 1993, M. Abbasi, Gh. A. Karavar & B. Daneshpazhuh (IRAN 8947 F), II- Javaher Deh, 19 Aug. 1993, M. Abbasi, J. Fatehi & O. Foizik (IRAN 8946 F), II- Tehran prov., Karaj-Chalus road, 5 km N of Asara, 21 Jul. 1994, M. Abbasi & H. Salimi (IRAN 10310 F), II.

U. fallens is a new member of the rust flora of Iran.

3. *Uromyces minor* J. Schröt., in Cohn, Krypt. Fl. Schlesien 3(1): 310 (1887)

Material examined:

On *Trifolium montanum* L. subsp. *humboldtianum* (A. Br. & Ascherson)

Hossain

E Azarbaijan prov., Tabriz-Marand road, 12 km SE Marand, alt. 1750 m, 24 May 1994,

M. Abbasi & R. Fritsch (IRAN 8666 F), I+III.

On *Trifolium ambiguum* M. B.

E Azarbaijan prov., Sarab, Sabalan Mount, alt. 3000 m, 30 Jul. 1970, M. Izadyar (IRAN 5945 F), III.

The only record of this rust in Iran is given by GJAERUM (1986) who found it on *T. ambiguum* from SE of Meshkin Shahr. *T. montanum* subsp. *humboldtianum* seems to be a new host for this rust in Iran. To our knowledge, this rust species is known only on *Trifolium* spp. belonging to sects. *Trifolium* and *Lotoideae*.

4. *Uromyces trifolii* (R. Hedw. ex DC.) Fuckel, Symbolae mycologicae: 63 (1870)

Material examined:

On *Trifolium* sp.

Kerman prov., Jiroft towards Darbe Mazar, alt. 2600 m, 20 Sep. 1994, J. Fatehi (IRAN 8925 F), III- Tehran prov., around Tehran, Abnik valley, 22 Aug. 1994, M. Abbasi & Z. ghanbari (IRAN 9555 F), III- Jajrud, 14 Jun. 1947, E. Esfandiari (IRAN 5990 F), III- Karaj-Chalus road, Shahrestanak, around Tuchal Spring, alt. 2300 m, 28 Aug. 1991, M. Abbasi & Z. Ghanbari (IRAN 8291 F), III- Lorestan prov. Khoramabad towards Alashtar, apple orchard, 30 May 1994, B. Daneshpazhuh & Gh. A. Karavar (IRAN 8678 F), III.

On *Trifolium fragiferum* L. var. *pulchellum* Lange

Iran, 1 Jul. 1955, Rastivand (IRAN 8677 F), III.

On *Trifolium repens* L.

Tehran prov., around Tehran, Abnik valley, 24 Sep. 1993, M. Abbasi, A. A. Moinii & Z. Ghanbari (IRAN 9062 F), III- Karaj-Chalus road, 5 km N of Asara, 21 Jul. 1994, M. Abbasi & H. Salimi (IRAN 10311 F), III- Meygon, 6 Jun. 1946, E. Esfandiari

(IRAN 5992 F), III- W Azarbajian, Uromieh towards Ushnavieh, Khorushu valley, 4 Jul. 1991, M. Abbasi (IRAN 8293 F), III- Chaharmahal - Bakhtiari prov., Deh Cheshmeh, Pirghar Spring, 17 May 1994, M. Abbasi & R. Fritsch (IRAN 8667 F), III- Gilan prov., Sumehsara, 14 Jun. 1975, coll. unknown (IRAN 8112 F), III.

On *Trifolium tumens* Stev. ex MB.

Mazandaran Prov., Ramsar, Javaherdeh towards Samamus Mount, 1800-2100 m, 19 Jul. 1993, M. Abbasi & Gh. A. Karavar (IRAN 8926 F), III.

Several authors dealing with the taxonomy and nomenclature of clover rusts have used the name *Uromyces trifolii* for rusts on several different species of *Trifolium*. As mentioned by WALKER (1978), *U. trifolii* (Hedw. f. ex DC.) Fuckel is the most appropriate name for the microcyclic *Uromyces* on *Trifolium* spp. In this study we followed WALKER (1978) and considered the above name for microcyclic rust on *Trifolium* spp. in Iran.

5. *Uromyces trifolii-repentis* Liro, Bidr. Kaenned. Finl. Nat. Folk 65: 94 (1908)

Syn. *Uromyces teheranicus* Petr., Sydowia 10: 4-5 (1956)

Material examined:

On *Trifolium* sp.

Lorestan prov., Garin Mount, 30 May 1994, B. Daneshpazhuh & Gh. A. Karavar (IRAN 8676 F), II+III- Khoramabad towards Alashtar, Sarab, 29 May 1994, B. Daneshpazhuh & Gh. A. Karavar (IRAN 8675 F), II+III- Esfahan prov., Khomeini Shahr, 23 Oct. 1992, R. Kamali (IRAN 8882 F), II+III- Falavarjan, 23 Oct. 1992, R. Purzangand (IRAN 8883 F), II+III- Freydon Shahr, May 1993, M. R. Ghorbani (IRAN 9076 F), II- around the Esfahan, 18 Jun. 1993, M. Basirat (IRAN 9077 F), 0+I+II+(III)- around the Esfahan, date unknown, before 1995, S. Beigi & M. Lotfian (IRAN 9078 F), 0+I+II+III- Esfahan, Qahdrijan, 23 Jun. 1993, M. Moradi (IRAN 10774 F), II+(III)- Chaharmahal-Bakhtiari prov., Doab-e Samsami village, 25 May 1990, M. Abbasi (IRAN 8290 F), II+III- Shahrekord, Naghan, date unknown, before 1995, E. Salehi (IRAN 9075 F), II+III- Khorasan prov., Mashhad, Toroq, 15 May 1971, Ahmadinezhad (IRAN 9125 F), II+(III)- Kermanshah prov., around the Kermanshah, 17 Oct. 1985, Hojjatjalali (IRAN 9126 F), II+III- Gilan prov., Masuleh, Jun. 1977, N. Aleagh (IRAN 8295 F), II+III-

Sistan-Baluchestan prov., Zabol, 24 Mar. 1950, Gh. Sharif (IRAN 5991 F), II+(III), [determined as *U. trifolii* (Hedw.) Lev.]- W Azarbaijan, Uromieh, 26 Jun. 1968, Asadi (IRAN 9128 F), II+III- Tehran prov., Varamin, 28 May 1955, Gh. Sharif (IRAN 5942 F), II+III (holotype of *U. teheranicus* Petr.).

On *Trifolium fragiferum* L. var. *pulchellum* Lange

Semnan prov., Shahmirzad towards Fulad mahalleh, alt. 2200-2300 m, 9 Jul. 1974, M. Iranshahr & Renz (IRAN 8673 F), II+(III).

On *Trifolium* cf. *hybridum* L.

E Azarbaijan prov., Marand-Tabriz road, 10 km E of Marand, Payam Spring, alt. 1700 m, 5 Jul. 1991, M. Abbasi (IRAN 8289 F), II+III- Ardebil prov., Sarein, alt. 1600 m, 9 Jul. 1991, M. Abbasi (IRAN 8294 F), II+III.

On *Trifolium repens* L.

Mazandaran prov., Kelardasht, Cereal Research Station, alt. 1110 m, 18 Aug. 1992, M. Abbasi & J. Fatehi (IRAN 8928 F), 0+I+II+III.

On *Trifolium resupinatum* L.

Khuzestan prov., Dezful, date unknown, before 1996, S. Khoftan (IRAN 10776 F), II- Mazandaran prov., between Sari & Qaemshahr, Mafrujak, 6 Jun. 1966, Mazaheri (IRAN 8674 F), II+III- Esfahan prov., Homayun Shahr, 23 Jun. 1968, Shirzadi (IRAN 9129 F), II- Golpaygan, 26 Jul. 1960, Meisami (IRAN 9130 F), II.

On *Trifolium tumens* Stev. ex M. B.

Mazandaran prov., Ramsar towards Javaher Deh, Jirkuh, alt. 1350 m, 15 Jul. 1993, M. Abbasi, B. Daneshpazhuh & Gh. A. Karavar (IRAN 8756 F), II+III- Javaherdeh towards Samamus Mount, alt. 1800-1900 m, 15 Jul. 1993, M. Abbasi, B. Daneshpazhuh & Gh. A. Karavar (IRAN 8929 F), II+III- Baladeh road, around Kamarbon, station of the Department of the Environment, 22 Aug. 1996, M. Abbasi & Z. Ghanbari (IRAN 10360 F), (II)+III- Golestan prov., Golestan National Park, Tangegol, 14 Jun. 1994, M. Abbasi, Z. Ghanbari & J. Fatehi (IRAN 9074 F).

Our study revealed that *U. trifolii-repentis* is the main causal agent of rust of *Trifolium* in Iran. Based on the study of type material of *U. teheranicus*, this species considered as a synonym for *U. trifolii-repentis*. To our knowledge this rust species is known only on *Trifolium* spp. belonging to sects. *Vesicaria* and *Lotoidea* in Iran.

To look at the figures and tables, please refer to the Persian text (pages:).

References

- ARTHUR, J. C. 1934. Manual of the Rusts in United States and Canada. Purdue Res. Found., 438 pp., Lafayette, IN.
- CUMMINS, G. B. 1977. Nomenclatural changes and new species in the Uredinales. *Mycotaxon* 5: 398-408.
- CUMMINS, G. B. 1978. Rust fungi on Legumes and Composites in North America. University of Arizona Press. 424 pp., Tucson.
- CUMMINS, G. B. and HIRATSUKA, Y. 1983. Illustrated genera of rust fungi. revised Ed. Am. Phytopath. Soc., 152 pp., Minneapolis.
- EBRAHIMI, A. GH. and MINASSIAN, V. 1975. Diseases of cultivated and wild plants in Khuzestan. College of Agriculture, Jundi Shapur University, 50 pp., Ahwaz, Iran.
- El-GAZZAR, A. and El-FIKI, M. A. 1977. The main subdivisions of Leguminosae. *Bot. Notiser* 129: 371-375.
- ERSHAD, D. 1977. Fungi of Iran. Plant Pests & Diseases Research Institute, Department of Botany, Publication No. 10, 288 pp., Tehran.
- ERSHAD, D. 1995, Fungi of Iran. 2nd Ed. Agricultural Research. Education and Extension Organization, Publication No. 10, 874+14 pp., Tehran.
- GÄUMANN, E. 1959. Die Rostpilze Mitteleuropas mit besonderer Berücksichtigung der Schweiz. *Beitr. Kryptgfl. Schweiz* 12: 1407 pp.
- GJAERUM, H. B. 1986. Rust fungi (Uredinales) from Iran and Afghanistan. *Sydowia* 39: 68-100.
- GJAERUM, H. B. 1987. Rust fungi in the Canary Islands. *Vieraea* 17: 51-71.
- GUYOT, A. L. 1957. Les Urédinées. III. Gener Uromyces, c'Espèces parasites des plantes appartenant à la famille des Légumineuses. 647 pp., Paris.
- HELLER, D. 1984. *Trifolium*. pp. 275-325. In: K. H. Rechinger (ed) *Flora Iranica*, no. 157, Akademische Druck- u. Verlagsanstalt, Graz.

- HEYN, C. C. 1984. *Medicago*. pp. 253-274. In: K. H. Rechinger (ed) Flora Iranica, no. 157, Akademische Druck- u. Verlagsanstalt, Graz.
- HIRATSUKA, N., SATO, S., KATSUYA, K., KAKISHIMA, M., HIRATSUKA, Y., KANEKO, S., ONO, Y., SATO, T., HARADA, Y., HIRATSUKA, T. and NAKAYAMA, K. 1992. The rust flora of Japan. Tsukuba Shuppankai. 1205 pp., Ibaraki.
- HYLANDER, N., JØRSTAD, I. and NANNFELDT, J. A. 1953. *Enumeratio Uredinearum Scandinavicarum*. Opera Botanica Lund 1: 1-102.
- JØRSTAD, I. 1960. Iranian plants collected by Per Wendelbo in 1959. II. Uredinales and some other parasitic fungi. Årb. Univ. Bergen. Mat.- Natur. ser., No. 11: 1-33.
- JØRSTAD, I. 1958. Nomenclatural notes, chiefly on Uredinales. Nytt Magasin for Botanikk 6: 135-140.
- JØRSTAD, I. 1967. *Uromyces* on *Trifolium repens*. Nytt Magasin for Botanikk 14: 19-30.
- KHABIRI, E. 1952. Contributions à la mycoflore de l' Iran. Première liste. Revue mycol. 17: 154-157.
- KIRK, P. M. and ANSELL, E. 1992. Authors of fungal names. CAB International, 95 pp., Wallingford.
- KUPREVICH, V. F. and ULYANISHCHEV, V. I. 1975. Opredelitel rzhavchinnykh gribov SSSR. I. Nauk, 336 pp., Minsk.
- LAUNDON, G. F. 1973. *Uromyces fallens* and *U. trifolii-repentis* in New Zealand. Trans. Br. Mycol. Soc. 61: 83-87.
- LAUNDON, G. F. 1975. Taxonomy and nomenclature notes on Uredinales. Mycotaxon 3: 133-161.
- MAGNUS, P. 1899. J. Bornmüller. Iter Persico-turicum 1892/93. Fungi, Pars II. Verh. Zool.- bot. Ges. Wien 49: 87-103.
- MEHRIAN, F. and BAMDADIAN, A. 1991. Important Fungal Diseases of Forage crops in Iran. Agriculture Research Organization, 65 pp. Tehran (in Persian).
- PANTIDOU, M. E. 1999. Index of the Uredinales of Greece with host index. Ann. Musei Goulandris 10: 91-162.
- PETRAK, F. 1956. Iranische Pilze. Sydowia 10: 1-17.

- PETRAK, F. and ESFANDIARI, E. 1941. Beiträge zur Kenntnis der iranischen Pilzflora. Annls Mycol. 39: 204-228.
- PFUNDER, M., SCHÜRCH, S. and ROY, B. A. 2001. Sequence variation and geographic distribution of pseudoflower-forming rust fungi (*Uromyces pisi* s. lat.) on *Euphorbia cyparissias*. Mycol. Res. 105: 57-66.
- TROTTER, A. 1915. Caratteri ecologici e prospetto della flora micologica della Libia. N. Giorn. Bot. Ital., N. S. 22: 500-530.
- VIENNOT-BOURGIN, G. 1958. Contribution à la connaissance des champignons parasites de l'Iran. Annal. Épiphyt. 2: 97-210.
- VIENNOT-BOURGIN, G. 1978. Les rouilles des Medicago. Revue mycol. 42: 321-339.
- VIENNOT-BOURGIN, G., ALE-AGHA, N. and ERSHAD, D. 1970. Les champignons parasites de l'Iran (Nouvelle contribution). Ann. Phytopathol. 2: 689-734.
- WALKER, J. 1978. The case for *Uromyces trifolii*. Mycotaxon 7: 423-435.
- WILSON, M. and HENDERSON, D. M. 1966. British rust Fungi. Cambridge University Press, Cambridge: 384 pp.

Addresses of the authors: Dr. M. ABBASI <puccinia_2000@yahoo.com> and M. MOUSSAVI, Dept. of Botany, Plant Pests & Diseases Research Institute, P.O. Box 1454, Tehran 19395, Iran.